

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Lvcae Pinelli, Societatis Iesv Meditationes De
Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Et præparatione ad
sacram communionem**

Pinelli, Luca

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Meditatio XVIII. Quæ est quarta de frequenti Communione. Pvncta
Meditationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59560](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59560)

cum diligenti præparatione . Et tu
 clementissime Redemptor, quando qui-
 dem dignaris me toties ad tuum sacrum
 inuitare conuiuium, age, vt duo hi capi-
 tanei non me deserant. Eia cœlestis Pa-
 ter, quoniam tot beneficijs me tibi de-
 uinxisti, totque amoris vinculis ligasti
 obsecro te per amorem illum, quo sem-
 per vnigenitum & dilectum filium tu-
 um es profectus, non velis me ita lig-
 tum relinquere, sed potius ad filium tu-
 um pertrahere, quandoquidem per O-
 seam Prophetam illum mihi promisi-
 sti, quando dixisti: *Traham eos in vin-
 culis caritatis.* Recordare quoque
 Saluator, te promississe hanc tractionem
 cum diceres. *Ego si exaltatus fuero à ter-
 ra, omnia traham ad meipsum.* iam Do-
 mine es exaltatus, reliquum est, vt nun-
 quoque cor meum trahas ad te, quod
 cum non inueniat vbi quiescat colum-
 bæ instar, reuertitur ad arcam salutis.
 Cæterum, si tu Domine sanctam ma-
 num tuam non porrigas, eamque ad
 intra arcam non attrahas, remanebit fo-
 ris, & facile putidis huius vitæ aquis sal-
 focabitur.

Cap. 11.]

Ioan. 12.

Gen. 3.

MEDITATIO XVIII.

*Qua est quarta de frequenti Com-
 munionis*

PVN

MEDITATIONES. 75

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA, cū hoc Sacramentum inter maxima beneficia à Deo nobis in hac vita præstita numeretur, nulla re nos ingrati animi notam magis effugere, quàm crebra communione: nam præterquam quod ea sit benefactori gratissima, sæpe quoque eius renouatur memoria, quod ille quoq; fieri desiderauit, dicens, *Hoc facite in meam commemorationem.* 1. Cor. 11.

2. CONSIDERA, intermissionem frequentis communionis (si opportunitas non desit) ferè prouenire ex defectu amoris. Fieri enim non potest, vt quis verè amet CHRISTVM, & non sæpius eum recipiat; desiderat enim à nobis recipi, & proposita vitæ æternæ promissione ad recipiendum te inuitat. Luc. 22. Ioan. 6.

3. CONSIDERA proprium esse gratiæ in hoc Sacramento conferri solitæ unire se cum CHRISTO; vnde quo quis crebrius eum recipit, eò maiorem consequitur gratiam, & suo conditori arctius coniungitur. Quare, nescio, an quid in hac vita mortali præstantius exoptari queat.

FRVCTVS.

FRVCTVS huius XVIII. Meditationis erit, desiderare, & à Domino impetrare.

D 2

tra-

trare internam affectionem & deuotionem ad hoc diuinum Sacramentum; ex affectione enim spiritali oritur perseverantia ad illud frequentandum.

COLLOQVIVM.

LÆTARE anima mea, quia habemus Dominum in donando liberalissimum, & in exigendo parcissimum. Lætare, quia magnificentia & misericordia Saluatoris fortiter pro nobis depugnarunt. Magnificentia efficit, vt Dominus in cœlestium suorum thesaurorum amplitudinem inopiam que nostram respiciens, liberaliter nobis subuenerit. Misericordia verò obtinuit, vt idem Dominus, paupertatis & infirmitatis nostræ misertus, parum à nobis exigeret. Quis enim vnquam estimasset, Dominum tantæ maiestatis. post toleratos tantos pro nobis per omnem vitam suam labores & ærumnas, nullo suo commodo, sed tantum puro erga nos amore iacitatum, voluisse esse nostrum cibum? Cui in mentem vnquam venire potuisset, eum pro compensando tanto munere non gemmas non aurum, non aliud quidquam, quo sudore vel labore comparari posset, exigisse, sed cum se nobis in cibum dedisset id tantum postulasse, vt sæpius eo nos

MEDITATIONES: 77

ficeremus? O liberalitas immensa, & caritas infinita: Age anima mea, ne amplius contremisce, etsi enim cum donis cre-
Matth. 26.
 scant debita, quoque donum nobilius in nos collatum est, eo grauius abominandæ ingratitude flagitium reddatur, amabilis tamen Iesus sua gratia nos hoc periculo liberauit, non exigens à nobis, nisi rem perexiguam & facilem.
 Quod Domine non est aliud, quàm omnino me pudefacere. Nam sæpe te in hoc venerabili Sacramento sumere, non solum facile est & delectabile, verùm etiam in utilitatem meam ampliorem redundat, vt & maiorem gratiam in terra, & maiorem consequar gloriam in cælo.
 Quid verò hoc aliud est, quàm cumulare beneficium beneficio? Quid autem me fiet Domine, qui pro tot beneficijs nihil rependo, nisi ingratitude? qui pro tam pretioso cibo, quo ex gratia tua me alis, non reddo nisi fel & acetum? Merito profectò ad meam confusionem obijcere mihi potes, quod olim apud Isaiam obiecisti populo Irahel: *Quid est quod debui ultra facere vinea mea, & non feci eis? an quod expectaui vt faceret vinas, & fecit labruscas?* Confiteor mi benigne Domine, me per ingratitude meam omnia mala, quæ ingratae tuæ vineæ is-

rahel comminatus es, promereri. Verum
memento pic iESV, quam carè tibi vi-
nea illa constiterit: triginta siquidem an-
norum ærumnis illam plantasti; sudore,
lachrymis, & pretioso sanguine tuo irriga-
sti. Quod si nunc negas pluuias de cælo,
& sepem euertis, accurret mox aper de
sylvia, eamque totam conculcabit & ex-
terminabit. Sed potius tu Domine in-
grediaris in illam, & visitando perfice e-
am, quam plantauit dextera tua.

Isai. 44.

MEDITATIO XIX.

*De defectibus quibusdam, qui fructum
communione impediunt.*

PVNCTA MEDITATIONIS

1. CONSIDERA, præter peccatum
mortale, esse alia impedimenta, quæ etiam
non tollant, imminuunt tamen huius
Sacramenti fructum, vt est, paulò ante
communione tractare negotia, vel ni-
mis familiariter cum alijs conuersari,
quod etsi malum non sit, tamen colle-
ctionem animi ad hoc tantum mysterium
requisitam tollit. Quare & tales non ex-
periuntur illum sensum & voluptatem
spiritualem, quam Deus in comunio-
ne largiri solet.

2. Impedimentum quoque est, ad-
ire sacram mensam, nulla prius reflexio-
ne